

[Fischer]

de kriterier og principper, som Udenrigsudvalget har formuleret, og hermed er grundlaget lagt for såvel kontinuitet som fornyelse i dansk ulandspolitik. Men det er samtidig klart, at der ikke er tale om en statisk situation for dansk udviklingsbistand. Den skal ses over hele 5-årsperioden. Nye lande kan komme til, andre kan glide ud, men princippet om efterhånden at koncentrere hjælpen på færre lande og dermed nå en betydelig større virkning står klart præciseret.

Øst for Danmark ser vi i disse år, hvordan socialistiske, centralistiske samfundssystemer er brudt sammen, korrupte og fallerede, og hvorledes demokratiske kræfter tager over. Andre steder i verden er andre typer totalitære systemer faldet sammen, eksempelvis i Chile. Namibia får sin frihed, og mon ikke Sydafrikas apartheidssystem synger på sidste vers? Og der har fundet et bemærkelsesværdigt demokratisk valg sted i Nicaragua.

Vi savner nogle steder i Afrika, hvor en tilsvarende udvikling gerne skulle finde sted, og vi må derfor fra dansk side i vores bistandspolitik over for disse afrikanske lande i særlig grad fremhæve demokratibegrebets betydning for udviklingsbistand.

Jeg vil gerne sige til de private ulandsorganisationer, der har kommenteret udviklingen i Nicaragua: Det er jeres gode indsats ude i landsbyerne, vi er interesseret i. Vi er ikke interesseret i jeres politisering i København. Det skal vi nok klare.

Hele denne udvikling præges af, at totalitære systemer ikke varer uendeligt, at demokrati også i fattige lande er en meget stærk kraft. Folkelig modstand indefra og inspiration udefra kan nytte. Derfor skal Danmark også være i stand til at forholde sig til det i sin udviklingsbistand. Vi skal være fleksible og kunne hjælpe nye folkestyrede lande, så vi yder vort bidrag til, at demokrati grundfæstes og lykkes, og det fremgår da også af udenrigsministerens tale.

Vi har også noteret os, at der er en positiv udvikling i form af et bedre samarbejde mellem dansk erhvervsliv, danske arbejdspladser og Danida. Det synes jeg er positivt. I betragtning af de betydelige midler, vi bruger på det, er det også for den folkelige forståelse af ulandshjælpen vigtigt, at man udbygger dette samarbejde, så Danmark og danske virksomheder placeres godt, når det drejer sig om udstyrsleverancer.

Det gælder naturligvis også i forhold til den multilaterale hjælp, hvor vi ofte fra konservativ side har udtrykt kritik af denne hjælpeforms ineffektivitet og manglende hensyntagen til danske leverancer.

Det er jo ikke på dagsordenen for denne debat, men vi forstår, at udenrigsministeren er særlig opmærksom på denne problematik.

Vi tager ministerens redegørelse til efterretning, og jeg kan konstatere ikke mindst på baggrund af hr. Erik B. Smiths tale, at den brede enighed, der prægede arbejdet i Udenrigsudvalget omkring principperne for landevalget, også kommer klart til udtryk her i dag.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det, der kalder mig herop til en kort bemærkning, er, at Det Konservative Folkeparti åbenbart er holdt op med at tro på den kapitalistiske grundidé. Det Konservative Folkeparti har åbenbart ikke længere den holdning, at den sociale udvikling og forbedringer i menneskerettighedssituationen også hænger sammen med en økonomisk udvikling.

Jeg synes, at der er nogle selvmodsigelser i hr. Fischers ordførerskab, og jeg vil godt spørge, om det er særlig vist at afbryde bistandshjælpen til et land som Kina. Hvad har befolkningen i Tibet gjort? Hvad har befolkningen i Nordkina gjort? Er det dem, der skal straffes, fordi der findes et ubehageligt og umenneskeligt styre i Peking? Var det ikke smartere at kæmpe for menneskerettighederne i denne forbindelse ved at omstrukturere hjælpen, ved at sørge for at hjælpen kommer til mennesker, som ikke har det særlig godt, og dermed sætte dem i stand til både økonomisk og socialt at gøre modstand mod det regime, som de ikke kan lide?

Jeg synes, at man dobbeltstraffer mennesker ved at have den holdning til menneskerettighederne, som kom til udtryk i Kinabeslutningen. Man dobbeltstraffer ved ikke at sætte disse mennesker i stand til at kæmpe for en frihed, og samtidig sørger man for, at de socialt stadig væk har det dårligt, og det kan jeg ikke forstå er i overensstemmelse med en god konservativ holdning.

Jeg er meget varm tilhænger af og bakker alt op vedrørende menneskerettighederne, når jeg kan komme til det, men jeg synes, at denne